

45

МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

K 7/M 45

120000868830

STIVAL

MARCH

17-31 MARCH 2005

MUSIC

ROUSSE, BULGARIA

DAYS

INTERNATIONAL

РУСЕ 17-31 МАРТ 2005

MUNICIPALITY
OF ROUSSE

MINISTRY
OF CULTURE

UNITED
BULGARIAN
BANK
A Member of NIBG Group

K 7 / M 45

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868830

448231

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

45. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“

Русе

17 – 31 март 2005

ЮРИ ЖИСЛИН

цигулка, Великобритания

ТАМАРА ПОДДУБНАЯ

пиано, Русия

27.03 неделя 11 ч.

Пленарна зала

ренесанс

ОБЩИНСКА
БАНКА АД

овеераз

ВИНПРОМ
РУСЕ

ТОРБОШАНЕ
РУСЕ

ПРОГРАМА

I.

Йозеф Хайдн

(1732 – 1809)

Анданте с вариации, фа минор

(1793)

Волфганг Амадеус Моцарт

(1756 – 1791)

Фантазия ре минор, KV 397

(1784)

Фредерик Шопен

(1810 – 1849)

Полонез оп. 26 № 1, до диез минор

(1834 – 1835)

Полонез – фантазия оп. 61, ла бемол мажор

(1845 – 1846)

II.

Лудвиг Ван Бетовен

(1770 – 1827)

Соната за цигулка и пиано оп. 24 № 5,

фа мажор, „Пролетна“

(1800 – 1801)

Allegro

Adagio molto espressivo

Scherzo. Allegro molto

Rondo. Allegro ma non troppo

Камий Сен-Санс

(1835 – 1921)

Интродукция и рондо капричиозо, оп. 28

(1863)

През 1793 г., между двете си пътувания в Англия, Йозеф Хайдн написва шест квартета за граф Апоньи и клавирните вариации във фа минор. 1793 е годината на екзекуцията на Луи XVI и Мария Антоанета. В европейските страни отзвукът от тези събития е несъмнен. Може би именно той е причината за драматизма в клавирните вариации, където изящните, ту печални, ту просветлени настроения се изместват от втурващи се тревожни, развълнувани състояния. И тук Хайдн прилага любимата си форма на двойни вариации, усложнявайки тематизма с имитация и двоен контрапункт. Вариациите определено не са предназначени за „приятно развлечение“. В тях се сблъскват противоречиви чувства, пламват страстни пориви, умиротворени в спокоен финал. Някои изследователи считат, че творбата има връзка със смъртта на Мариана фон Генцингер - жената на неговия приятел г-р Генцингер, която Хайдн нарича „най-достойната и най-добрата между всички жени“.

Фантазията на Волфганг Амадеус Моцарт, несъмнено повлияна от Карл Филип Емануел Бах, е поетична картина на „пътя от нощта към светлината, от дълбоката скръб към красотата“. На нежната, често замираща речитативна мелодия във встъпителното Adagio, съпроводена от равномерно пулсиращи осмини, неочаквано се противопоставя „съдбовен“ глас, чиято мистично-монотонна акордова декламация отправя асоциация към сцената с Командора в „Дон Жуан“. Драмата се разрешава във ведротото, по детски чисто Allegretto, разкриващо духовната вяра на композитора в силата на разума и светлината.

Фантазията е една от малкото останали незавършени от Моцарт творби, за която липсват писмени бележки относно повода на създаване и автограф, а финалът ѝ е завършен

от друг, неизвестен за нас творец.

Както музиката на **Фредерик Шопен** не може да бъде възприемана отделно от нейната пианистична природа, така и полонезата емблематично асоциира с неговото име. Композиторът превръща характерната за полските аристократични тържества епична тържествено-танцова процесия в блестящ концертен жанр. Шестнадесетте създадени от него полонези се възприемат като ярки драматични поеми с наситена „оркестрова“ звучност, плътна акордова фактура, мащабна форма, контрастни емоционални съпоставяния, голяма динамична амплитуда, бравурна виртуозност, осезаемост и картинност на образното съдържание.

В първия от двата Полонеза оп. 26 преобладава светло-лиричното настроение. Зреlostта на творбата откриваме в ярко изразената контрастност на формата – волевият порив и героичните „Бетовенови“ акорди в крайните дялове се съпоставят с поезията на средния, изграден като мечтателно-страстен дует.

„Аз не познавам нищо по-въздействащо и въздигащо духа от финала на „Полонез - фантазията“ – казва Г. Нейгауз. Последната творба от този жанр, повече фантазия, отколкото полонез, е значително по-сложна и впечатляваща от останалите Шопенови полонези. Изграждането на музикалната драматургия се основава върху интонационна и емоционална близост между темите, чието развитие поражда ярки и силни контрасти. „Тук царуват елегична печал, нарушавана от стремителни движения, меланхолична усмивка, прекъсвана от неочаквано резки скокове... моменти на ликуване и такива, в които не виждаш дори и проблясък на хоризонта“ (Ференц Лист).

Лудвиг ван Бетовен е автор на 10 сонати за

цигулка и пиано, композирани в ранния и средния творчески период. В голяма степен те показват еволюцията на камерно-инструменталния му стил – от сравнително скромните по мащаби сонатни цикли до психологически задълбочените и сложни по форма последни творби.

В написаната през 1800 – 1801 г. Соната № 5 господстват светли, лирични, мечтателни настроения. Близка до създадената по това време „Пасторална“ соната за пиано, тя сякаш пресъздава запечатани в съзнанието на твореца ярки, поетични природни картини и неслучайно носи името „Пролетна“. Ясният и светъл колорит на Първата част е постигнат чрез съчетаването на две необичайно пластични теми, а меките идилични тонове във Втората – чрез свободното непринудено вариране на изложената в началото нежно-поетична мелодия. Излизайки от рамките на тричастния цикъл, Бетовен включва като Трета част Скерцо – пример за тънка и остроумна музикална шега. Обликът на финалното Rondo се определя от подвижния, танцуващ, изменящ се при всяко провеждане рефрен, чиято близост с характера на първата част създава единство в цикъла.

Най-ярките постижения в творчеството на Камий Сен-Санс са свързани с концертно-виртуозните жанрове, които въздействат с ясната мисъл, съвършената форма, релефните образи, яркият тематизъм, брилянтният блясък... В редицата на тези творби е и лирико-скерцозната пиеса „Интродукция и рондо капричиозо“, написана през 1863 г. В нея непосредствено и категорично впечатляват естествено течащата форма, превъзходната демонстрация на виртуозност, прозрачната звучност, свежата смяна на хармонии и яркото ритмично многообразие.

„Всичко трепти и се прелива, изпълнено с гъвкавост и устременост. Изслушвайки пиесата,

ние чувстваме, че в паметта ни е останал един вълнуващ образ. В него има и тъга, и тревога, и светли надежди, и нежност, и неотразим блясък, и темперамент, способни да разтворят всяка печал в неудържим порив към радостта”.

Юрий Кремльов

Тамара Подгубная има докторска степен като пианист – изпълнител от Консерваторията „Н. А. Римски-Корсаков“ в Санкт Петербург, която завършва през 1976 г. при Борис Лисенко и Ирина Кутушева. От 1977 до 1999 г. преподава в Лицей към Санкт-Петербургската консерватория, Колеж „Римски-Корсаков“ и в държавен руски педагогически университет „Херцен“. От 1999 г. е декан на департамента по пиано в Международната академия по музика в Меривил, щата Тенеси. В настоящия момент е член на факултета по пиано в Санкт-Петербургската консерватория, професор в Севернонидерландската консерватория в град Грьонинген, Холандия и в Лятното училище на руско-холандския фестивал „Петър Велики“. Преподава и в консерваториите в Портланд и Лиса – Ню Йорк, САЩ. Нейни ученици са носители на награди от конкурси в Русия, Дания, Германия, Италия, САЩ, България. Член е на журито на редица конкурси, сред които Международния конкурс по пиано – Лондон, Международния младежки фестивал – Израел, Международния конкурс „Мария Юдина“ – Санкт Петербург, Международния конкурс „Франц Шуберт“ – Русе и др.

Проф. Подгубная изнася концерти като солист и камерен музикант в Русия, САЩ, Холандия, Великобритания, Германия, България, Белгия, Италия, Грузия, Литва, Молдова, Латвия. Участва в международните фестивали Arcady Musik – USA, „Скрябин“ и „Петър Велики“ – Холандия, „Млади таланти“ – Италия, Между-

народен фестивал в Мейн, „Бели нощи“ и „Интернационални виртуози“ – Русия, „Надежди, таланти, майстори“ – България. Има реализирани записи за радиото и телевизията на Санкт Петербург, TV RAI – Италия, TV FPRO – Холандия, БНР, БНТ.

Носител е на многобройни отличия като солов изпълнител и камерен музикант. Ръководи майсторски класове в Германия, Холандия, Израел, Италия, Англия, САЩ, Белгия, България и Русия. През настоящата година е удостоена с наградата „Златна муза“ за принос в развитието на българо-руските културни връзки и статуетка „Света София“.

Юри Жислин е роден през 1974 г. Учи цигулка в Музикалното училище за надарени деца „Гнесин“ в Москва при 2-жа Светлова. Завършва Royal College of Music – Лондон при Ф. Андриевски и баща си Григорий Жислин. Носител е на награди от международните конкурси „Дварионас“ – Литва, „Carmel“ – Калифорния, „Premio Trio“ – Италия, „Пабло Сарасате“ – Испания, „Dounaï“ – Франция и др. Свири в най-големите концертни зали – Wigmore Hall, Queen Elizabeth Hall, Purcell Room, Concertgebouw. Изнася рецитали и е солист на оркестри в Русия, Великобритания, Литва, Испания, Франция, Германия, Югославия, Швеция, Швейцария, Австрия, Полша, САЩ, Австралия, Нова Зеландия. Има реализирани записи за руското радио и телевизия, Би Би Си 2 и 3 и др. Осъществява директни предавания в различни мрежи за класическа музика в Европа и САЩ. Работи с диригентите Олари Елц, Бари Уонгсуърт, Ал. Маркович, Яков Волгман, Алекс Валкер, М. Рахлевски и др. Изнася камерни концерти със забележителните музиканти Дмитрий Ситковецки и Александър Чаушян. Участва във фестивали в Бат, Чичестър, Челтнъм, Уиндзор, Улверстън, Астурия, Сиатъл, Баку, Бордо и др.

Основател и артистичен директор на

ансамбъла „Руските виртуози от Европа“ и на Международния музикален фестивал „Evaristo Valle“ – Испания. Понастоящем е професор по цигулка в Royal College of Music – Лондон.

През последния сезон концертира с оркестъра на Би Би Си, London Mozart Players, Белградска и Люблянска филхармонии, Струнния оркестър на Луизиана, Симфоничния оркестър на Астурия (Испания) и Литовския държавен симфоничен оркестър.

Бъдещите му ангажименти включват концертни турнета в Белград и Луизиана и записи за фирмата SOMM с творби за цигулка и виола.

„...Виртуозност без усилие, безпогрешна интонация и топло обогрешен тон...интензивната Канцонета хипнотизира публиката ... едно действително изящно изпълнение“.

„The Strad“, ноември 2004

Програмата подготви
Мария Дуканова

